

отъ кѣдѣ хранѣ. Афисъ пакъ остана при това да върви покрай лѣво-то обрѣжие на Морава, зашто-то бѣше вече намѣстилъ едно войнство на тоя пѣтъ, кое-то го чакаше. Сърби-тъ му на това отговорихъ: че народъ-тъ е отъ много-то воювание съвсѣмъ осиромашель. Афисъ каза пакъ: „зеръ ще пытамъ азъ хайдуты-тъ, по кой пѣтъ ще идѣ въ Бѣлградъ?“ И така удари той на по-малкій-тъ обкопъ и го привзѣ, ако и че имахъ Сърби-тъ единъ топъ и гѣрмѣхъ съ него. И като ся брани другій-тъ обкопъ напотивъ единъ цѣль день, при кои-то, както приповѣдать нѣкои си, притѣрпѣхъ Турцы-тъ голѣмъ зараръ, — дойдемъ Кара Георгій съ цѣло-то си войнство, най-малко отъ 10,000 души (както ся на Афиса сторило, а поправо было е отъ 5,000 души), и Афисъ помисли тутакси да бѣга, кое-то и стори презъ нощъ-тъ безъ да го нѣкой осѣти.

Кара Георгій излезе на другій-тъ день рано съ войнство-то си тамъ, и като видѣ че Турцы-тъ побѣгнахъ, нагърна кѣдѣ Паракинъ и поздрави Турцы-тъ съ нѣколко гѣрмѣжы. Афисъ като видѣ това, върна ся въ Нишъ, безъ да ся впуска въ бой, и умрѣ наскоро, както казвать, отъ жалость, что-то е принуденъ былъ да бѣга отъ една раж.

Сега ся свѣрши всячко, кое-то трѣбаше да ся върши; и никой вече невърваше че Султанъ-тъ е съ народъ-тъ, като тѣхъ едвамъ съ голѣмъ силъ отбихъ едно такова отъ него проведено войнство.

И така тая война противу даи-тъ, обърна ся сега съвсѣмъ инакъ, и народны-тъ работы трѣгнахъ по съ-всѣмъ друго едно управление,